

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om udøvelse af lægegerning.

(Anden behandling af lovforslaget nr. 89 findes i tidenden sp. 5168).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 108 stemmer; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om offentlig forebyggende børnetandpleje [af Karl Max Rasmussen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XLIII) findes i tillæg A. sp. 3199, fremsættelsen i tidenden sp. 4312).

Forslaget sattes til forhandling.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Hr. Karl Max Rasmussen har tidligere stillet et spørgsmål til mig vedrørende problemet den offentlige forebyggende tandpleje, og også spørgsmålet gik på den betænkning, som blev afgivet i 1966.

Jeg vil gerne i anledning af det nu fremsatte forslag til folketingsbeslutning sige, at i 1969 var knap 60 pct. af landets undervisningspligtige børn, fordelt på godt 200 kommuner, omfattet af en skoletandplejeordning.

De eksisterende skoletandplejeordninger er på frivillig basis etableret af kommunerne. Udgifterne hertil blev i 1969 anslået til mellem 55 og 60 mill. kr. og er fuldt ud dækket af kommunerne, når der ses bort fra et statstilskud på ca. 2 mill. kr., der blev ydet gennem skolefondene.

Af landets nu 277 kommuner har ca. 105

egentlig skoletandpleje. De 105 kommuner omfatter ca. 73 pct. af landets befolkning, og det må derfor formodes, at ca. 73 pct. af landets børn er eller i hvert tilfælde i løbet af et kortere tidsinterval vil blive omfattet af egentlig skoletandpleje.

Regeringen er enig med forslagsstillerne i, at de sidste 25 pct. af landets børn ikke bør lades i stikken.

Betænkningen fra 1966 indeholdt forslag om kommunal pligt til at yde tandpleje til alle undervisningspligtige børn mod 50 pct. statsrefusion af driftsudgifterne og mulighed for et etableringstilskud.

Når lovforslag i overensstemmelse med forslaget i betænkningen endnu ikke er fremsat, skyldes det, at forslaget har været stillet i bero på grund af kommunalreformens gennemførelse og overvejelser vedrørende de ændringer, som byrdefordelingen mellem stat og kommuner skulle undergå. Endvidere har vi været bekendt med, at det ikke har været muligt at lave denne ordning fuldt udbygget på grund af tandlægemangel op til 1975, men der er selvfølgelig mulighed for at sætte det i gang, således at det er fuldt udbygget i 1975.

De overvejelser på grund af kommunalreformens gennemførelse og byrdefordelingen, som jeg nævnte før, er efter regeringens opfattelse så langt fremme, at man nu må udarbejde et lovforslag, og i indenrigsministeriet er man da også gået i gang med arbejdet på en obligatorisk børnetandplejeordning efter de retningslinjer, der er indeholdt i betænkningen.

Lovforslaget vil blive udformet således, at kommunerne kan gennemføre børnetandplejeordningen trinvis. Første år omfatter den f. eks. kun 1. klasse, andet år både 1. og 2. klasse, tredje år 1., 2. og 3. klasse. I betænkningen er der jo også givet udtryk for, at man har stor interesse i at kunne give børnene tandpleje på et tidligere tidspunkt, og dér tænkte man sig en frivillig udbygning. Der er nok noget rigtigt i, at det gælder om at komme i gang så tidligt som muligt med børnetandplejen, og når vi nu udarbejder lovforslag, må det derfor også indgå i overvejelserne, om vi kan begynde på et tidligere tidspunkt, men jeg er af den opfattelse, at det nu drejer sig om at komme i gang, og derfor er det nok rigtigst at starte med børnene i den undervisningspligtige alder.

[Indenrigsministeren.]

De årlige udgifter ved en ordning omfattende alle undervisningspligtige børn blev i 1969 anslået til 110-120 mill. kr. Det er udgifterne uden etableringsudgifter og uden udgift til centraladministrationen.

Lovforslaget, der skal udarbejdes, skal naturligvis forhandles med de kommunale myndigheder og andre interessegrupper. Det er vor hensigt i indenrigsministeriet at tage disse forhandlinger op, og forslaget vil blive udformet sådan, at udgifterne bæres af kommunerne uden refusion fra staten. En sådan udgiftsfordeling er i overensstemmelse med principperne i byrdefordelingsreformen og vil stort set være en fortsættelse af de allerede eksisterende ordninger. Det vil være rimeligt, så meget mere som man i regeringen jo ikke blot arbejder med, men nu har udarbejdet forslag om en udligningsordning for kommunerne, som vil blive fremsat her i folketinget en af de nærmeste dage. Denne udligningsordning vil jo betyde, at de kommuner, der har det dårligste skattegrundlag pr. indbygger, får flere midler og dermed også større mulighed for at løfte den opgave, vi her taler om. Det er vist rigtigt at sige det sådan, at det er i kommunerne med det dårligste skattegrundlag, man i dag ikke har en udbygget børnetandplejeordning.

Vi er velvilligt indstillet over for forslaget til folketingsbeslutning ud fra de synspunkter, jeg her har givet udtryk for. Som jeg har fremhævet, har vi allerede nu et lovforslag under udarbejdelse, som skal forhandles med kommunerne, inden det fremsættes her i folketinget.

Ulla Worm: Efter det forslag til folketingsbeslutning, socialdemokratiet har fremsat, skal det pålægges kommunerne som en pligt at gennemføre forebyggende børnetandpleje. Det henviser til en kommissionsbetænkning fra 1966. I denne kommission var bl. a. sundhedsstyrelsen, Dansk Tandlægeforening samt de forskellige kommunale sammenslutninger repræsenteret, og man gik ind for obligatorisk børnetandpleje i kommunerne og ville have en refusion på 50 pct. af lønudgifterne på de kommunale tandklinikker.

I dag har 105 af landets 277 kommuner på frivillig basis en egentlig skoletandpleje,

hvortil der ydes 20 kr. pr. barn af skolefonden, men på tandlægenes årskongres i 1970 mente man jo, at der trods kommunesammenlægninger alligevel vil være en procentdel af de skolesøgende børn, der ikke foreløbig vil få denne tandpleje, hvis det ikke bliver pålagt kommunerne som en pligt.

Det er ganske rimeligt, at denne sundhedsmæssigt uhyre vigtige foranstaltning bør komme alle børn til gode, hvor i landet de bor, hvad enten det er i de såkaldt rige kommuner eller de mere fattige, og jeg vil da gerne understrege, at vi fra konservativ side i princippet er meget positive over for forslaget sundhedsbevarende mål, men vi er ikke helt enige med hensyn til det økonomiske. Indenrigsministeren har jo også til hensigt at fremkomme med et lovforslag om en obligatorisk tandplejeordning efter de tanker, kommissionen gav udtryk for i betænkningen af 1966, dog således at kommunerne selv påtager sig udgiften, og at ordningen bliver gennemført trinvis.

Jeg vil gerne spørge indenrigsministeren — jeg var meget glad for, at indenrigsministeren nævnte spørgsmålet om småbørnstandpleje — om man ikke allerede nu samtidig med de øvrige nødvendige undersøgelser til forberedelse af dette lovforslag kunne undersøge mulighederne for at tage skridtet helt ud og påbegynde tandplejen for skolebørnene. Det er jo en kendsgerning, at skoletandlægerne har et omfattende saneringsarbejde med børnenes tænder i førsteklaserne, og at der allerede før skolealderen er lagt grund til mange alvorlige tandsygdomme og forkerte tandstillinger, og det vil kunne undgås, hvis vi så tidligt som muligt kommer i gang med en småbørnstandpleje. Der er jo heller ikke tvivl om, at det vil kunne spare både mange smerter og mange penge og en senere dyrere tandregulering.

Vi er som sagt meget velvilligt indstillet over for forslaget, men vi mener, at spørgsmålet skal løses på grundlag af det lovforslag, indenrigsministeren agter at fremsætte.

Anna Sejerøe-Olsen: I 1968 rejste et af venstres folketingsmedlemmer, hr. P. E. Eriksen, sagen her i folketinget, idet han til indenrigsministeren stillede et spørgsmål, der gik ud på et ønske om at få gennemført forebyggende skoletandpleje overalt i landet. Det er et udtryk for, at vi i venstre i

[Anna Sejerøe-Olsen.]

lang tid har været opmærksomme på sagen og har ønsket at få en sådan lovgivning gennemført, når det var muligt. Vi må jo nok erkende — som indenrigsministeren i dag har givet udtryk for det — at der har været visse ting, visse forhold, som har måttet bringes i orden først, men jeg har været meget glad for i dag at høre indenrigsministerens indlæg her og få at vide, at der er et lovforslag under udarbejdelse, og jeg kan sige, at vi, når ministeren kommer med sit lovforslag, meget velvilligt vil arbejde med på at få det gennemført.

Amtøft: Da mit partis ordfører, hr. Samuelsen, ikke kan være til stede, skal jeg på det radikale venstres vegne fremsætte nogle få bemærkninger til socialdemokratiets forslag til folketingsbeslutning om offentlig forebyggende tandpleje.

Det radikale venstre er enig med forslagsstillerne i, at det er uacceptabelt, at omkring $\frac{1}{4}$ af landets børn ikke er under en offentlig tandpleje. Vi kan derfor kun være tilfreds med, at ministeren erklærer, at han efter bl. a. at have forhandlet med de kommunale organisationer vil fremsætte et lovforslag om obligatorisk børnetandpleje. Jeg er enig med ministeren i, at udgifterne bør betales af kommunerne uden statsrefusion. Det radikale venstre finder det ikke rimeligt, at man laver en ny byrdefordeling, specielt hvad angår børnetandplejen, og vi ved, at regeringen arbejder med planer om en generel og forbedret byrdefordeling mellem stat og kommuner og mellem kommunerne indbyrdes. Vi kan derfor ikke gå ind for socialdemokratiets forslag om, at udgifterne deles mellem stat og kommune.

Ove Munch: Jeg synes, det først skal siges, at det nærmest er en skandale, at der ikke for længe siden er gennemført forslag, som sikrer almindelig børnetandpleje i hele landet. Det er ganske korrekt af forslagsstillerne at drage byrdefordelingsproblemerne ind i sagen, fordi det er jo netop i de områder af landet, hvor man har de økonomisk svagt stillede kommuner, man ikke har børnetandpleje, fordi man i sognerådene i kommunerne med de meget høje skatteprocenter er vejet tilbage for udgifterne.

Det glæder mig meget at høre indenrigs-

ministeren sige, at der nu kommer et lovforslag, som skal ligestille landets borgere — det håber jeg det indeholder — med hensyn til kommuneskatten. Hvis dette lovforslag ikke er tilfredsstillende, vil det jo være sådan, at man fortsat vil kunne inddrage byrdefordelingsspørgsmål i næsten ethvert forslag her i tinget, som pålægger kommunerne udgifter.

Jeg har efter det, der er sagt tidligere i denne debat, kun to ting at overveje. For det første, om den trinvise indførelse, altså en ordning, hvor man følger en klasse op — det var det, der var indeholdt i ministerens bemærkninger — kan siges at være acceptabel. Jeg kan ikke forstå, at det virkelig skulle være nødvendigt at gå så langsomt frem. En anden ting, der bekymrer mig, er, om der er tandlæger nok. Jeg er bekendt med, at der i visse egne af landet er mangel på tandlæger i en sådan grad, at det bekymrer mig, om det skulle kunne give problemer her.

Ordføreren for forslagsstillerne (Karl Maa Rasmussen): Jeg er i den lykkelige situation at kunne sige tak for en vældig velvillig tilslutning til forslaget til folketingsbeslutning. Jeg er naturligvis meget glad for denne tilslutning først og fremmest på alle de mange børns vegne. Det er rigtigt, at sagen har været rejst et par gange her i salen, siden betænkningen af juni 1966 kom. Man kan kun beklage, synes jeg, at spørgsmålet har været så længe undervejs til at blive løst, for mens græsset gror, dør hørsemor som bekendt, og det forekommer mig, at vort land er så lille og så rigt, at det burde være utænkeligt, at der i så mange år har kunnet finde denne voldsomme diskriminering sted i dette land på et så vigtigt område som netop det sundhedsmæssige.

Nu er jeg vældig glad for, at ministeren stiller i udsigt, at der kommer et forslag, men det forekom mig, at der i forslaget skulle stå, at kommunerne „kan“ sætte det i gang. Hvorfor skal der ikke stå „skal“? Det er netop det, vi har henledt opmærksomheden på. Der har jo været adgang til at oprette ordninger på adskillige af disse områder, det gælder også børnesundhedsplejen, idet man „kan“, men der står ikke, at man „skal“. Vort forslag til folketingsbeslutning går netop ud på, at lovgivningen skal på-

[Karl Max Rasmussen.]

lægge kommunerne at gøre det. Jeg kan i den henseende henvise til skolelæge Søgaards beretning fra Sydthy og også til den sidste, vi har fået fra skolelæge Signe Engbæk, Hjørring. Det er ikke tilstrækkeligt, at der står „kan“, der må stå „skal“.

Der er talt om det økonomiske. Det blev der også, da spørgsmålene blev rejst første gang af hr. P. E. Eriksen og senere af mig; man henviste til kommunesammenlægningen og byrdefordelingsforslaget, der skulle komme. Må jeg ikke sige med det samme, at det er mig i og for sig så inderlig ligegyldigt, hvem der skal betale, om det bliver kommunerne, der skal betale, eller staten skal yde refusion. Det vigtigste er, at der skabes muligheder for kommunerne, således at også de svagest stillede kommuner får mulighed for at gå i gang med det.

Der er nævnt et tal på 25 pct. som det antal børn, der ikke får skoletandpleje, men skoletandlæge Bent Eriksen fra Århus holdt et foredrag på januarkongressen i Århus her i 1970 og nævnte nogle andre tal, der var fremkommet efter en undersøgelse rundt om i amterne, og den undersøgelse siger noget andet. De 25 pct. er måske rigtige, hvis man regner hovedstadsområdet med, hvor der er tandbehandling også for spædbørn. Der er mulighed for 100 pct.s dækning i disse områder og i de store byområder. Men det kan jo betyde, at ude i de tyndtbefolkede egne, i de svagtstillede kommuner, når procenten af børn, der ikke behandles, op i nærheden af de 100. Statistik er noget mærkeligt noget og kan bruges til mange ting, men i et spørgsmål, hvor det drejer sig om børnesundheden, finder jeg ikke man kan anvende den statistik. Der må man, havde jeg nær sagt, tage amt for amt og kommune for kommune, som Århusundersøgelsen har gjort, og da viser det sig, at der stadig er 35-40 pct. af børnene, der overhovedet ingen tandpleje vil få.

Jeg vil derfor gerne spørge ministeren, om der ikke nu kan komme til at stå „skal“ i stedet for „kan“. Jeg er helt enig med ministeren i hans bemærkning om, at det skal ske så tidligt som muligt, og derfor spørger jeg: hvornår kan vi så vente lovforslaget? For vi skal jo også regne med, at kommunerne skal have tid til at opbygge disse ordninger. Får vi lovforslaget først i den kom-

mende samling, kan der fastsættes en dato, hvor kommunerne kan begynde at gå i gang. Jeg tror, der blev nævnt en tidsfrist som 1974. Jeg mener, det er alt for sent at gå i gang. Jeg ved, at jeg har tandlæger, i særdeleshed skoletandlægerne, over hele landet med mig, når jeg siger, at det gælder om at komme i gang så hurtigt som overhovedet muligt, og jeg kan ikke forstå, at det skulle behøve at vente så længe. Kommissionsbetænkningen gik ind for en trinvis opbygning, og jeg har heller ikke tænkt, at det var muligt for alle kommuner at gøre det på anden måde, men jeg vil dog gerne sige, at det må naturligvis være op til kommunerne, om de mener at være i stand til at tage mere end ét trin ad gangen.

Der er også nævnt tandlægemangelen. Hr. Ove Munch var bekymret for tandlægemangelen. Må jeg sige, at allerede kommissionsbetænkningen nævnte i 1966, at der skulle være tandlæger nok til en trinvis opbygning såvel af småbørntandplejen som af skoletandplejen, og senere er antallet af tandlæger steget fra år til år, mens det antal tandlæger, der opholder sig i udlandet, er ret konstant; det vil sige, at når de har været ude et stykke tid, kommer de hjem igen. Der skulle faktisk være dækning af tandlæger til en trinvis opbygning af denne børnetandpleje.

Hr. Ove Munch var også bekymret for fordelingen, og det er naturligvis rigtigt, men det bliver vel også et spørgsmål om overenskomsterne og om de vilkår, man kan byde tandlægerne ude i de mindre kommuner. Dansk Tandlægeforening mener ikke, at man behøver at nære bekymringer i den henseende, og den afgående rektor, professor dr. odont. P. O. Pedersen, mener også, at der skulle være tandlægedækning i rimeligt omfang til en trinvis opbygning.

Jeg har så at sige inde på livet hver dag, hvor nødvendigt det er at komme i gang så tidligt som muligt. Så sent som i tirsdags blev jeg inviteret op på vores tandklinik, som er en stor central tandklinik for Nørrebro, og jeg fik lov at se ind i munden på en lille pige på 9 år. Hun kom fra en jysk landkommune, havde aldrig været ude for tandpleje. Hendes blivende tænder var aldeles ødelagte, sad som tandstumper, og selv i fortænderne var der hul i hver eneste. Dansk Tandlægeforening vil sikkert være

[Karl Max Rasmussen.]

villig til at dokumentere ved filmsforevisning, hvordan en sådan mund kan se ud.

Hr. P. E. Eriksen sagde i sit spørgsmål tydeligt, at det første sæt tænder får man gratis, det næste sæt får man også gratis, men det tredje sæt skal man selv betale eller samfundet betale. Vi ved også, hvor mange sygdomme der egentlig har deres rod i manglende pleje af tænderne. Jeg så samtidig et tandkort for en 15-årig pige, som, inden hun kom ud til os, allerede havde fået trukket 5 tænder ud; 5 måtte rodbehandles, deraf 4 fortænder, og der var ikke én tand, der ikke var hul i. Hun kan imødeses, at hun, måske inden hun er 20 år, skal have det tredje sæt.

Jeg beder indenrigsministeren om at få sat skub i det, sådan at vi kan komme i gang så hurtigt, som det overhovedet er praktisk muligt.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Jeg kan vel sige til samtlige talere, der har kommenteret dette forslag til folketingsbeslutning og de udtalelser, jeg er kommet med, at der er ikke noget, der skiller os. Vi er faktisk enige alle sammen om, at det, det drejer sig om, er at få skabt en obligatorisk tandplejeordning, således at de skolesøgende børn får mulighed for at komme til et sådant tandplejetilsyn, at man kan gribe ind over for dårlige forhold i tandsættet på et tidligt tidspunkt.

Jeg vil gerne til fru Ulla Worm sige — det gav jeg vel allerede udtryk for i min svar-tale til forslaget til folketingsbeslutning — at vi gerne vil undersøge mulighederne for allerede nu at inddrage småbørnstandpleje også i det lovforslag, der kommer. Men jeg vil gerne tilføje, at jeg har den opfattelse, som jeg mener at også andre har givet udtryk for, at det væsentligste er, at vi kommer hurtigt i gang, og må vi så for at komme hurtigt i gang starte med skoletandplejen, så er det muligt, det andet først kan komme på et senere tidspunkt.

Hr. Ove Munch udtrykte også tilfredshed med, at vi ville komme med et sådant forslag, men gav udtryk for, at det ikke var rigtig acceptabelt, at man begyndte trinvis, at man ikke kunne starte det hele på en gang. Jeg har den opfattelse, at når man har tænkt sig at starte på den trinvisse måde, er

det bl. a. på grund af, at der endnu ikke skulle være tilstrækkeligt med tandlæger; jeg tror, det er i 1975, man forventer at der er tilstrækkelig mange tandlæger. Derfor ville det måske være rigtigt at begynde på den trinvisse igangsætning, således som også kommissionsforslaget går ud på.

Hr. Karl Max Rasmussen må jeg selvfølgelig give ret i, at det er ikke statistikken, det drejer sig om her; den ene mener, det er 27 pct., og den anden mener, det er 35 pct., der ikke er under behandling. Det, vi er enige om, er at tilstræbe, at de, der i dag ikke kan behandles, hurtigst muligt skal få mulighed for at få behandling under en skoletandplejeordning.

Jeg kan ikke give hr. Karl Max Rasmussen nogen bestemt dato for fremsættelse af forslaget. Forholdet er det, at det forslag, vi nu på grundlag af betænkningen udarbejder — det skal omarbejdes — skal forhandles med kommunerne, og det afhænger af den forhandling med kommunerne, på hvilket tidspunkt vi kan fremsætte forslaget. Men jeg har vist i den måde, jeg har udtalt mig på, givet udtryk for ivrighed efter at kunne fremsætte forslaget så hurtigt som muligt.

Det er rigtigt, og det gav jeg også udtryk for før, at det vel navnlig er i de svage kommuner, man ikke har gennemført en børnetandplejeordning, men når vi nu her har givet udtryk for, at vi stiler imod en obligatorisk ordning, hvor der ikke gives stats-tilskud, så er det jo muligt, at de kommuner, der har holdt sig tilbage, nu ikke i samme grad vil holde sig tilbage, når de ved, at en ordning efter de retningslinjer, jeg har givet udtryk for, er under udarbejdelse, og at vi ikke regner med at kunne yde dem et stats-tilskud på op til 50 pct. Jeg tror, at denne bemærkning fra min side måske vil fremme, at man på frivillig basis, indtil den endelige ordning laves, vil fremskynde og igangsætte arbejdet.

Ordføreren for forslagsstillerne (Karl Max Rasmussen): Jeg vil gerne erklære mig enig med ministeren i, at det nok er vigtigere at komme i gang med skoletandplejen i første omgang, men gør opmærksom på, at vi naturligvis er interesseret i, som jeg hørte også ministeren var det, at vi får småbørnstandplejen med, hvor det overhovedet kan lade

[Karl Max Rasmussen.]

sig gøre. Jeg er glad for, at ministeren eventuelt i lovforslaget vil sige noget om det.

Jeg er klar over, lovforslaget skal forhandles med kommunerne, men er der ikke en måde, hvorpå man kan få de forhandlinger til at komme hurtigt i gang og bringes til afslutning så hurtigt som muligt, sådan at der ikke skal ventes alt for meget længe?

Jeg hørte, at ministeren sagde, at det var vigtigt med en obligatorisk tandpleje, og håbede på, at kommunerne, når de nu vidste, at de ikke fremtidig ville få statsstøtte, ville gå i gang. Men sæt nu der alligevel er kommuner, der er langsomme og føler sig så svage i det økonomiske grundlag, at de alligevel ikke kan komme i gang. Er det da ikke rimeligt — og det er jo det, vores forslag til folketingsbeslutning går ud på — at der siges „skal“ og ikke bare „kan“, idet det forpligter mere, hvis man siger „skal“.

Nu kommer der et forslag om udhugning mellem kommunerne, og så skulle det vel være muligt at komme i gang. Er det så for meget at sige, at man skal? Jeg er ellers bange for, at der stadig er børn, der vil blive sorteper, og det gælder ikke alene dette område, det gælder også ordningen med småbørnssundhedsplejersker, som også lader meget tilbage at ønske i de svagt stillede kommuner.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Mine udtalelser vedrørende de svagt stillede kommuner, der nu herfra er blevet orienteret om, at der vil komme et lovforslag uden statstilskud, gik på, at visse kommuner måske havde ventet på, at et forslag om statstilskud kom, og derfor afventede det tidspunkt og udskød igangsætningen. Når de nu ved, at der kommer et lovforslag uden statstilskud, kunne det måske inspirere dem til allerede i næste måned at gå i gang med det. Det er klart, at selve lovforslaget skal pålægge kommunerne at drage omsorg for, at der udføres en skoletandpleje for de skolesøgende børn, når lovforslaget er gennemført, men det var mit håb, at der var nogle kommuner, der ville gå i gang på et endnu tidligere tidspunkt. Det skulle altså ikke gå langsommere, det skulle gå hurtigere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til folketings beslutnings overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til toldlov.

Valgt blev: *Jørgen Jensen, Mads Eg Damgaard, Fanger, Hans Kjær, Jens Peter Jensen (Sorø amt), A. Chr. Andersen, Holmberg, Helge von Rosen, Jørgen Andersen, Dagmar Andreasen, Jørgen Peder Hansen, Lene Bro, Egon Jensen, Rigsgaard Knudsen, Hans Lund, Poul Nilsson og Aksel Larsen.*

Den sidste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til folketingsbeslutning om undersøgelse af benzinhandelens forhold [af Sigsgaard og Kjær Rasmussen].

Valgt blev: *Jørgen Jensen, Erik Hansen (Vejle amt), Hans Kjær, Henry Møller, Niels Andersen, Holmberg, Johan Philipsen, Dagmar Andreasen, Amtoft, Rigmor Christensen, Bertel Pedersen, Finn Christensen, Jørgen Peder Hansen, Ove Hansen, Egon Jensen, Ivar Nørgaard og Poul Dam.*

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Udvalget angående forslag til lov om ændring af lov om fritidsundervisning m. v., lov om gymnasieskoler og lov om højere forberedelseseksamen har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Udvalget for forretningsordenen har afgivet betænkning over forslag til folketingsbeslutning om udgivelse af et folketingsblad. Eksemplarer vil blive omdelt.

[Formanden.]

Fra følgende medlemmer har jeg modtaget anmodning om, at den af ministeren for Grønland i dag givne redegørelse må blive sat til forhandling i tinget: Bernhard Baunsgaard, Erling Dinesen, Gunhild Due, From, Holger Hansen, Svend Haugaard, Knud Hertling, Carl P. Jensen, Søren B. Jørgensen, Morten Lange, Lembourn, Otto Mørch, Helge Nielsen, Bertel Pedersen, Ellen Strange Petersen, Eva Ree, Rosing og Stetter.

Redegørelsen vil herefter komme til forhandling torsdag den 30. april.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 28. april kl. 13.30 med følgende dagsorden:

1) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om mønstre.

2) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om fritidsundervisning m. v., lov om gymnasieskoler og lov om højere forberedelseseksamen.

3) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til folketingsbeslutning om offentlig forebyggende børnetandpleje [af Karl Max Rasmussen m. fl.].

Angående folketingets arbejde de følgende dage i den pågældende uge henviste formanden til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 12.20

87. møde.

Tirsdag den 28. april kl. 13.30.

Første næstformand (Kaj Andresen): Fra medlem af folketinget *Poul Nielsen* har jeg modtaget meddelelse om, at han efter at være blevet valgt til rådmand i Odense kommune nedlægger sit mandat som medlem af folketinget fra og med den 1. maj d. å.

I skrivelse af 22. d. m. meddeler fru *Grete Hælkerup*, at hun er villig til at modtage det ved medlem af folketinget *A. W. Larsens* mandatnedlæggelse fra den 1. maj d. å. ledigblevne mandat som medlem af folketinget.

I skrivelse af dags dato meddeler finansministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Renter ved for sen indbetaling af afgift).

Medlemmer af folketinget *Poul Dalsager*, *Lysholt Hansen*, *Thomas Have*, *K. Axel Nielsen*, *Peter Nielsen* og *Bertel Pedersen* har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning angående tempelse i de for pengeinstitutterne indførte udlånsbegrænsninger.

Udvalget angående forslag til lov om mønstre har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer er omdelt.

Medlem af folketinget *Ejner Nielsen* har meddelt mig, at han ønsker til undervisningsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Da der er opstået tvivl om valgmetoden for de kommunalbestyrelsesmedlemmer, der skal tiltræde de i skoletilsynslovens § 10 nævnte skolenævn, beder jeg